Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

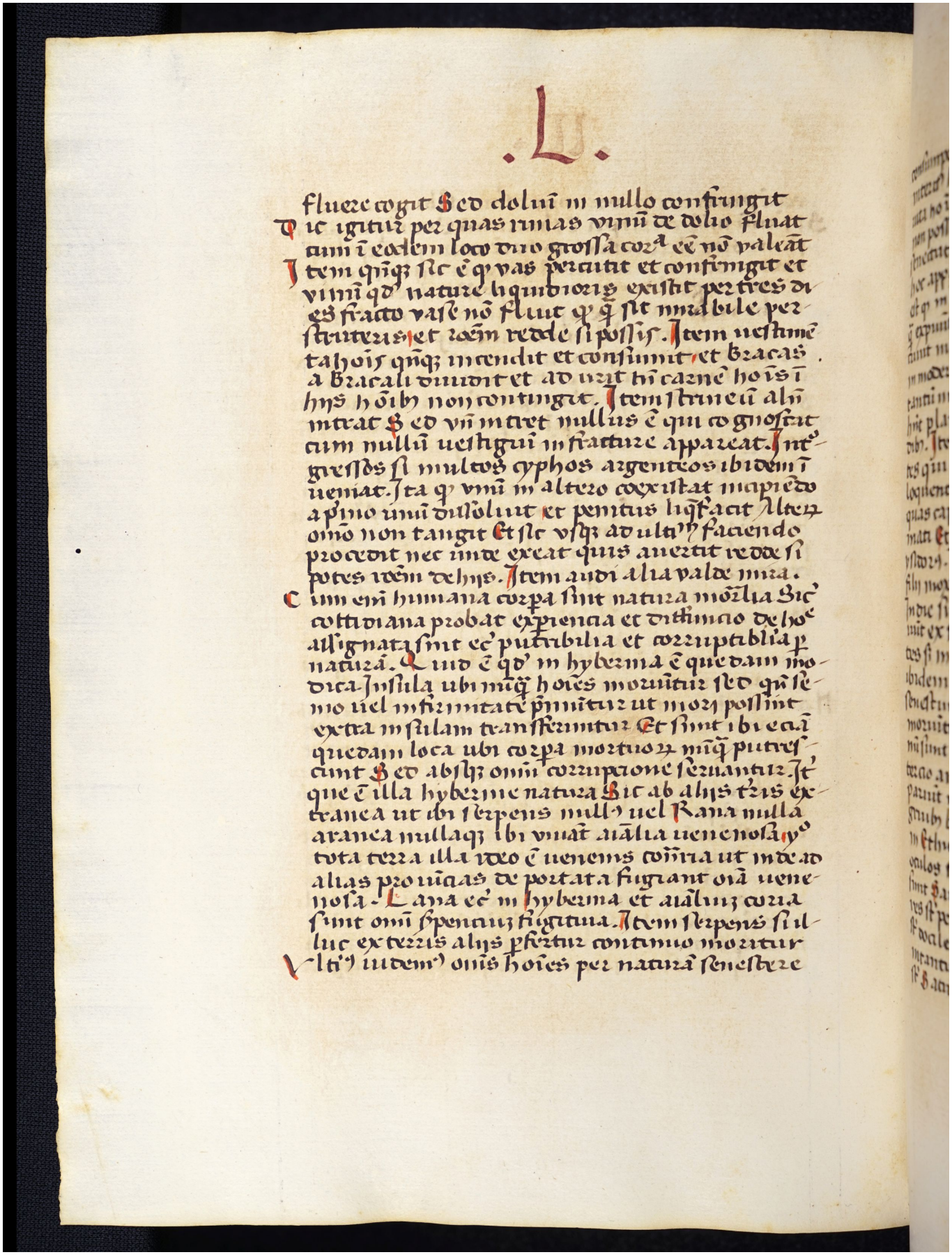

.L.

fluere cogit ꝙ eo doluꝫ in nullo confringit
Q ue igitur per quas rimas vinū de dolio fluat
aim in eodem loco duo grossa corā eē nō valeāt
Item qñq; sic ē q̄ vas perrumpit et confringit et
vinū qđ nature liquidioris existit per tres di
es fracto vase nō fluit q̄ q̄ sit mirabile per
struentes et rōem redde si possis. Item nescime
tahois qñq; mendit et consumit et bracas
a bracali dividit et ad nrā hīcarnē hoīs in
hys hōib non contingit. Item struem alī
mtrat ꝙ eo vñ mtret nullus ē qui cognoscit
cum nullū vestigiū infracture appareat. Intē
gressos si multos cyphos argenteos ibidem in
uenīat. Ita q̄ vinū in altero coexultat mapiēdo
a pino unū dissoluit et penitus liquefacit Alter
omō non tangit Et sic vsq; ad ultīm facendo
procedit nec inde exeat quis aueritit redde si
potes rōem de hys. Item audi aliā valde mira.
C um enī humana corpa sint natura mōrtalia Sic
cotidiana probat experiencia et diffinitio de hoc
assignata sint eē putribilia et corruptibilia p
naturā. Quid ē qđ in hyberna ē quedam mo
dica insula ubi mīq̄ hoīes morīuntur sed qñ sē
mo uel infirmitatē pmittitur ut mori possint
extra insulam transferuntur Et sunt ibi eciā
quedam loca ubi corpa mortuorū mīq̄ putref
cunt ꝙ eo absq; omī corruptione seruantur. Et
que ē illa hyberne natura Sic ab alijs tris ex
tranea ut ubi serpens nullus uel Rana nulla
aranea nullaq; ibi vīnat aīalia uenenosa yō
tota terra illa loco ē venens cōtra ut intrā ad
alias prouīncias deportata fugiant oīa uene
nosa. Lana eē in hyberna et aīalium cutis
sint omī spontanū figmentum. Item serpens si il
luc extra alijs pfertur continuo morītur
V ltīm quidem omis hoīes per naturā senescere